

[Ulrich.]

skal han blive draget til Ansvar for, at han forsømmer sin Pligt paa dette Omraade.

Angaaende det Forslag, som er et Led i Komplekset, der her ligger for os, og som gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af Loven om Svineproduktionen, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Det kneb for Landbrugsministeren at bekende Kulør, men det lykkedes os dog at faa Svar fra ham, da vi gik ham paa Klingen. Den højtærede Landbrugsminister erklærede og erkendte, at den Bekendtgørelse angaaende Reguleringen af Svineproduktionen, som er udstedt, og gennem hvilken der fastsættes en Ordning fra 1. Januar 1934, var den, Ministeren vilde føre ud i Livet.

Om denne Svineordning vil jeg sige, at den danner ikke noget retfærdigt Grundlag for en Fordeling af den eneste virkelige lønende Produktion, Landbrugerne har i dette Øjeblik. Man forfærdes over den Ublufærdighed, hvormed de Mennesker, der har haft med denne Sag at gøre, har forstaaet at tilvende sig den største Fordel. Det er en Fordelingsmetode af Svineproduktionen, som raaber til Himmelen om sin Uretfærdighed, og jeg vil haabe, at der rejses en saadan Modstand mod denne Nyordning, at den højtærede Minister ikke kan sidde de Krav, der vil fremkomme, overhørig.

Det, der indeholdes i den nye Ordning, og som efter min Mening er en Kapitalfejl, er dette, at man bibeholder at tildele Svinekort med $\frac{1}{7}$ af sidste Aars Produktion. Man holder sin Haand over Svinefabrikerne; man holder sin Haand over dem, der har forstaaet at rane til sig paa en eller anden mærkværdig Maade, og giver stadig disse en privilegeret Stilling over for alle andre Landmænd, som har fuldt ud samme Krav paa at faa Lov til at producere Svin, som disse Mennesker har.

Og det kan ikke hjælpe noget, at man fra radikal og socialdemokratisk — og nu lader det jo til ogsaa fra Venstres Side — vil hævde, at Produktion af Svin er noget, der hidtil er foregaaet i det mindre Landbrug og som Følge heraf maa være dette forbeholdt. Enhver Landbruger maa have Lov til at drive den Produktion af Landbrugsvarer, som han ønsker. Man kan ikke, hvis man vil lægge snærende Baand paa denne Produktion, gøre det paa anden Maade end ved at fordele den paa en fuldt retfærdig Maade. Den Maade, Ministeren foreslaar at gøre det paa, er ganske overordentlig uretfærdig og derfor ikke holdbar.

For at vise, at vore Krav i Virkelig-

heden er Minimumskrav, skal jeg tillade mig at oplyse, at alle os omgivende Lande har foretaget Foranstaltninger for at hæve Prisen paa Landbrugsprodukter i betydelig større Udstrækning, end vi ved vore Ændringsforslag foreslaar.

Jeg er fuldt paa det rene med, at nu vil de politiske Partier, som er løbet sammen for at slutte dette overordentlig slette, i alt Fald for Landbruget overordentlig slette Forlig, drage ud i Landet og meddele, at de Konservative har rejst Krav paa dette Omraade, som gaar langt ud over det rimelige. Jeg vil gerne heroverfor sige, at man i det danske Samfund har forsømt at holde sig paa Linie med de Foranstaltninger, der i de os omgivende Lande er foretaget for at komme Landbruget i disse Lande til Hjælp. Jeg føler mig overbevist om, at den eneste Mulighed for at løse Krisen og komme til sunde Forhold igen herhjemme er, at det danske Landbrug kan florere, at de danske Landmænd kan bestaa gennem de Priser, de kan opnaa for deres Varer. Derigennem skabes Velstand for Landmændene, Velstand for samtlige Erhverv, Arbejde til Menneskene her i dette vort Land.

De Foranstaltninger, der her vil blive vedtaget ved de sammenløbne Partier, indeholder ikke noget som helst Arbejde, og det er det, der trænges til i det danske Samfund. Men det, der bliver vedtaget, er Understøttelse og Understøttelse, som vi er vant til nu gennem lange Aar.

Landbrugsministeren (Bording): Naar man ser paa den Betænkning, der foreligger, og de Ændringsforslag, der er stillet dels af Flertallet, dels af Mindretallene, og man hører Udtalelserne fra de to Mindretalspartier, som ikke har stillet Ændringsforslag, faar man det Indtryk, at sjældent har man her i Rigsdagen set en Delingslinie skarpere end den, vi ser denne Gang.

Gennemgaar man Flertallets Ændringsforslag fra Begyndelsen til Slutningen og tager dets Bestemmelser som en Helhed, vil man se, at de tager samfundsmæssige Hensyn, de tager Hensyn til alle Sider. Ser man derimod paa Udvalgets Mindretals Ændringsforslag og tager man op til Undersøgelse, hvad Resultatet er af de Udtalelser, som er fremsat af Ordførerne for de to Mindretal, som ikke har stillet Ændringsforslag, saa maa man sige om alle disse tre Partiers Stilling, at det er ualmindeligt ensidige Interesser, de varetager. Det er ikke, fordi man er paa Linie med hinanden. Den ene Part varetager meget ensidige Inter-